

**Pozměňovací návrh poslance Františka Laudáta
ke sněmovnímu tisku 560**

vládní návrh
ZÁKON
ze dne 2016
atomový zákon

1. V § 122 se v odst. 1 vypouští slovo „až“ a číslo „80“ se nahrazuje číslem „55“ a zároveň se v § 122 vypouští odst. 2.

§ 122 nově zní:

Sazba poplatku

(1) Sazba pravidelného poplatku činí

- a) 55 Kč u poplatníka provozujícího energetické jaderné zařízení,
- b) 30 Kč u poplatníka provozujícího výzkumné jaderné zařízení.

2. V § 128 se za první větu vkládá druhá věta, která zní: „Poplatníkem jednorázového poplatku není poplatník pravidelného poplatku.“

§ 128 nově zní:

Subjekt poplatku

Poplatníkem jednorázového poplatku je původce radioaktivního odpadu. Poplatníkem jednorázového poplatku není poplatník pravidelného poplatku.

Odůvodnění:

K bodu 1.

Pravidelný poplatek má trvale a bez rizik přispívat k naplněnosti jaderného účtu (JÚ). Použití mechanismu úpravy poplatku pomocí nařízení vlády nedává garanci dostatečné připravenosti jaderného účtu v době, kdy bude potřeba pokrýt relevantní náklady související s nakládáním s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem. Možnost úpravy výše poplatku podzákonným předpisem přináší riziko nesprávného nastavení výše poplatku, proto se jeví jako zcela zásadní zakotvit jeho výši přímo v atomovém zákoně.

Vzhledem k tomu, že doposud byla deklarována dostatečnost současné výše sazby, a současně by mělo dojít k ukotvení výše poplatku na období následující, navrhuje se jednorázové zvýšení stávajícího poplatku, který činí 50 Kč/MWh na 55 Kč/MWh, jako navýšení pokrývající budoucí vývoj inflace.

Nový AZ navíc rozšiřuje možnosti investování prostředků JÚ (viz § 116 návrhu AZ) a tím se předpokládá z dlouhodobého hlediska udržení efektivního zhodnocování prostředků.

Stanovení výše horní meze pravidelného poplatku na JÚ ve výši 80 Kč/MWh není v důvodové zprávě odůvodněno. Není zřejmé, proč a jakým způsobem byla horní mez pravidelného poplatku stanovena právě v této výši. Není zřejmé, kdo tento výpočet provedl, jakým způsobem a kdo jeho výsledky verifikoval.

V „Důvodové zprávě“ k návrhu nového atomového zákona je explicitně uvedeno, že „náklady plynoucí z nového atomového zákona by podle kvalifikovaného odhadu měly být v delším horizontu neutrální“ (str. 181 tisku č. 560/0 PS PČR). Stanovení horní meze pravidelného poplatku na JÚ ve výši 80 Kč/MWh je tak v přímém rozporu s tímto konstatováním.

V § 122 odst. 2 je sice uvedeno, že „Vláda stanoví nařízením sazby pravidelného poplatku, a to s přihlédnutím ke koncepci nakládání s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem schválené vládou, na základě předpokládaných nákladů na činnosti zajišťované Správou a podílu jednotlivých původců radioaktivního odpadu na celkovém množství radioaktivního odpadu ve vztahu k jednotlivým činnostem Správy“, toto ustanovení je však natolik vágní, že umožňuje měnit pravidelné odvody na JÚ v rozmezí 0 - 80 Kč/MWh prostřednictvím nařízení vlády v podstatě kdykoli a bez exaktní, náležitě odůvodněné a verifikované rozvahy. Dikce „s přihlédnutím“, která je použita v § 122 odst. 2, totiž umožňuje řadu subjektivních výkladů a významně snižuje jak právní jistotu držitele povolení/žadatele o povolení k provozu jaderně energetického zařízení tak i jistotu dostatečné připravenosti jaderného účtu k uhrazení nákladů souvisejících s nakládáním s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem.

V souvislosti se stanovením horní meze pravidelného poplatku na JÚ podle § 122 odst. 2 není zřejmé, proč do jeho výpočtu není zahrnutý požadavek na zohlednění státní energetické koncepce (SEK). Podle stávající SEK se očekává trvalé zvyšování výroby elektřiny z jaderných elektráren a trvalé zvyšování podílu jaderných elektráren na výrobě elektřiny v České republice. V návaznosti na SEK lze konstatovat, že příjmy JÚ z pravidelných pevně nastavených poplatků od provozovatelů jaderně energetických zařízení se budou do budoucna průběžně zvyšovat, poněvadž SEK předpokládá zvyšování výroby elektřiny z jaderných zdrojů.

K bodu 2.

„Důvodová zpráva“ ve své „Zvláštní části“ explicitně k § 118 až 135 uvádí, že tzv. „velcí“ původci radioaktivního odpadu (RAO) jsou zatíženi pravidelnými poplatky odváděnými na jaderný účet a tzv. „malí“ původci RAO jsou zatíženi jednorázovými poplatky. V zájmu jednoznačného výkladu ustanovení § 128 návrhu nového atomového zákona je vzhledem k výše uvedené skutečnosti nepochybně potřebné dikci § 128 upravit tak, aby odpovídalo přesně příslušné části „Důvodové zprávy“ a explicitně vyjadřovalo skutečnost, že „velcí“ původci RAO nejsou zatíženi jednorázovými poplatky za ukládání RAO.